

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærerentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

21. Præsentatio B. V. Mariæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](#)

652 XXI. Novembr. Præsentationis B. V. M.
nacula tua Domine virtutum. Non de-
simus officio nostro; nec Deus deerit
suo.

Festum Dulcissimæ Præsen-
tationis Beatissimæ Virginis Mariæ.

EXHORTATIUNCULA I.

Malè vivit, qui cupit duobus servi-
re Dominis. Maria se soli devo-
vet Deo, & quidem trimula. Dilecte-
à Matre, à Maria vel hodie discamus, cui
imposterum nos solos impendamus.
Deus est. Dixi satis. *Gustate, & vi-
dete, quoniam suavis.*

Instructio meritoria:

In templo facta est præsentatio. Fiat
& ibi nostra. Eamus igitur, & per qua-
drantem coram Sanctissimo Venerabili
per renovationem aut formulæ Marianæ,
aut formulæ S. Professionis nos Deo ex-
toto consecremus, & donemus. Clau-
sula sit *Te Deum Laudamus*. Fili! nos,
& nostra dare Deo, nihil magnum est;
nihil enim damus ex nostro: reddimus
ei, cuius sunt.

II. Quid

II.

Quid obrulit Maria? Quidquid habuit, quidquid & potuit, dedit se totam. Hoc Mater? Filii est imitari. Cor nostrum non dividamus inter Jesum, & fatale sæculum. Jesu sumus! Hic mori voluit pro nobis. Quid autem mundus? Contemnamus, fugiamus. Nostrum dignus non est. Vitam offers: & acceptantem enecat. O Maria! tu partem elegisti optimam. O si & nos cui clientes, & filii.

Instructio meritoria.

Sed quomodo nos totos dedicabimus Christo, sublatâ omni cordis divisione, nisi constanti illius memoriâ? Hanc jugiter fovebimus, si à pectore Crucifixum semper, & ubique habeamus socium, & comitem nobiscum, sæpius suaviter apprimentes cordi, & supplicantes cum Divo Augustino: *Domine Jesu! novet me! noverim te!* Pro clausula sit psalmus: *Memento Domine David, & omnis mansuetudinis ejus.* Scire omnia, & nescire Jesum, est perire perpetuum.

E c 3

III.

III.

Quod Deo dedit semel Maria, dedit semper, negavit nunquam. O nos inconstantes! infideles! multa promittimus! Promittimus fervorem in Divinis, patientiam in adversis, humilitatem in prosperis, constantiam in contrariis. Et eheu! dilecte fili! vix non cadimus constanter. Abjecti animi ad omnem difficultatem frangunt voluntatem sancti propositi.

Instructio meritoria.

Ad Mariam recurramus, & ut illius meritis ac patrociniō fideles nos Deo probemus filios, hoc pactum ineamus, quoties pium neglexerimus propositum, toties in sacro tribunali nos specialiter accusemus, & accusandō extraordinariam in satisfactionem negligentiae à Venerabili Patre spirituali rogemus pœnitentiam. Taliter vivendō quis nos quotidie negabit tendere ad Deum? Labi infirmitatis est; resurgere, pœnitere, & lapsum corrigere, sanctitatis.

Fe-

